

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในโรงเรียนและบรรยากาศ
ในครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
A Study of the Relationships Between School Atmosphere and
Family Atmosphere and the Academic Achievement of
Matthayom Sueksa Three Students in Schools Under the
Jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Administration

แพรวพรรณ ตีใหม่¹ , สุวิมล ตีรakanันท์² , บุญมี พันธุ์ไทย³

Praewpan Timai¹ , Suwimon Tirakanan² , Boonmee PanThai³

มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2086 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

Ramkhamhaeng University 2086 Ramkhamhaeng Road, Bangkapi District, Bngkok 10240

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาลักษณะบรรยากาศในโรงเรียน บรรยากาศในครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในโรงเรียนและบรรยากาศในครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 419 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi – Stage Sampling) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในบรรยายข้อมูลประกอบด้วยค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson' product moment correlation coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (multiple regression analysis) จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในโรงเรียน บรรยากาศในครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า บรรยากาศในโรงเรียนด้านกายภาพของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 64.58 คิดเป็นร้อยละ 72 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.270 โดยมีคะแนนสูงสุด 85 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 17 คะแนน บรรยากาศในโรงเรียนด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.83 คิดเป็นร้อยละ 26 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.482 โดยมีคะแนนสูงสุด 76 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน บรรยากาศ

¹ นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการประเมินและการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

² รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์

³ รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์

ในครอบครัวแบบรักสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.32 คิดเป็นร้อยละ 30 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.037 โดยมีคะแนนสูงสุด 14 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน บรรยายภาคในครอบครัวแบบใช้เหตุผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 คิดเป็นร้อยละ 25 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.819 โดยมีคะแนนสูงสุด 15 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน และบรรยายภาคในครอบครัวแบบควบคุม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 คิดเป็นร้อยละ 26 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.462 โดยมีคะแนนสูงสุด 8 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 คิดเป็นร้อยละ 72 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .637 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด 4.00 และต่ำสุด เท่ากับ 1.05 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ บรรยายภาคในครอบครัวแบบควบคุม (X5) บรรยายภาคในครอบครัวแบบใช้เหตุผล (X4) บรรยายภาคในครอบครัวแบบรักสนับสนุน (X3) และบรรยายภาคในโรงเรียนด้านวิชาการ (X2) ส่วนบรรยายภาคในโรงเรียนด้านกายภาพ (X1) ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามเท่ากับ .236 โดยชุดตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้ร้อยละ 4.4 และสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรที่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ บรรยายภาคในครอบครัวแบบรักสนับสนุนและบรรยายภาคในครอบครัวแบบควบคุม โดยบรรยายภาคในครอบครัวแบบรักสนับสนุนมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ($\beta = .242$) มากกว่าบรรยายภาคในโรงเรียนด้านวิชาการ ($\beta = .083$)

คำสำคัญ บรรยายภาคในโรงเรียน, บรรยายภาคในครอบครัว, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ABSTRACT

In this thesis, the researcher studies (1) the school atmosphere and family atmosphere and the academic achievement of the students under study. The researcher also examines (2) the relationships between the school atmosphere and family atmosphere and the academic achievement of the students under investigation. Using the method of multi – Stage Sampling, the researcher selected a sample population consisting of 419 Matthayom Sueksa three students enrolled in the second semester of the academic year 2014 in schools under the jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Administration (BMA). Using techniques of descriptive statistics, the researcher analyzed the data collected in terms of mean, percentage, and standard deviation. In testing the relationships between independent and dependent variables, the researcher employed Pearson's product moment correlation coefficient method and multiple regression analysis.

Findings are as follows:

The school physical atmosphere of the students showed a mean of 64.58 (72 percent) and a standard deviation of 9.270 with the maximum score at 85 and the lowest score at 17. The school academic atmosphere displayed a mean of 20.83 (26 percent) and a standard deviation of 10.482 with the maximum score at 76 and the lowest score at 0. A supportive family

atmosphere exhibited a mean of 6.32 (30 percent) and a standard deviation of 4.037 with the maximum score at 14 and the lowest score at 0. The cooperative family atmosphere showed a mean of 3.79 (25 percent) and a standard deviation of 2.819 with the maximum score at 15 and the lowest score at 0. The authoritarian family atmosphere displayed a mean of 3.14 (26 percent) and a standard deviation of 2.462 with the maximum score at 8 and the lowest score at 0. The students' academic achievement displayed a mean of 2.90 (72 percent) and a standard deviation of .637. The highest score for academic achievement was 4.00 and the lowest score was 1.05.

Four variables were correlated with academic achievement at the statistically significant level of .01. The variables exhibiting the highest level of relationship were the authoritarian family atmosphere (X5) cooperative family atmosphere (X4), supportive family atmosphere (X3) and school academic atmosphere (X2). The correlation coefficients were .387, .256, .252, and .156, respectively. No statistically significant level was found in regard to school physical atmosphere (X1). The correlation coefficient for the relationship between the independent and dependent variables was .236. The independent variables were explanatory of variance in the dependent variables at 4.4 percent. Testing yielded statistical significance at the level of .05. The regression coefficients of variables showing a statistically significant level of .05 were a supportive family atmosphere and an authoritarian family atmosphere. A supportive family atmosphere influenced the dependent variables ($\beta=.242$) at a higher level than school academic atmosphere ($\beta=.083$).

Keywords The school atmosphere, the family atmosphere, the academic achievements

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยได้กำหนดใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่ใช้ในทุกโรงเรียนทั่วประเทศ ที่มีวิสัยทัศน์เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) อีกทั้งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545) ในมาตรา 22 ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสามารถการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญสูงสุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยในมาตรา 24 ได้กำหนดให้สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2547) นอกจากนี้ในมาตรา 11 ได้กำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ใน ความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับตามความพร้อม

ของครอบครัว (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2547)

โรงเรียนถือเป็น แหล่งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้แก่บุคคลในสังคมทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยเฉพาะด้านสติปัญญา โดยทั่วไปนักเรียนในประเทศไทยจะใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนประมาณ 8 ชั่วโมงต่อวัน หรือ 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นไปตามโครงสร้างเวลาตามหลักสูตรแกนกลาง ปีพุทธศักราช 2551 ดังนั้นในเวลา 1 สัปดาห์ นักเรียนจะใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียน มากกว่าอยู่บ้าน โรงเรียนจำเป็นต้องมีการจัดบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ให้เหมาะสม ซึ่งจะเป็นตัวกระตุ้นให้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ มีความสุขกับการเรียน

ถึงแม้ว่านักเรียนส่วนใหญ่จะใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนเรียนมากกว่าอยู่กับครอบครัว แต่ครอบครัวก็เป็นสถาบันหลักของสังคม พ่อแม่ หรือผู้ปกครองมีบทบาทหน้าที่อบรมเลี้ยงดูและกล่อมเกลานูตรให้เจริญเติบโตทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ อย่างมีคุณภาพด้วย ครอบครัวเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่มีวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่น นั่นคือช่วงอายุตั้งแต่ 13-17 ปี หรือนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั่นเอง ฉะนั้นบรรยากาศในครอบครัวจึงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

เนื่องจากนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นเด็กที่มีอายุระหว่าง 14-16 ปี ถือเป็นวัยที่กำลังเข้าสู่วัยรุ่นอย่างเต็มตัว ถือเป็นระดับขั้นสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ ในการจัดการศึกษาระดับนี้ จึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและ

ความสนใจของตนเอง มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยตัวชี้วัดความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนที่เป็นผลที่เกิดจากการเรียน การสอนที่จัดขึ้นโดยการศึกษา คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในโรงเรียนและบรรยากาศในครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย (1) เพื่อศึกษาลักษณะบรรยากาศในโรงเรียน บรรยากาศในครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในโรงเรียนและบรรยากาศในครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 9,649 คน จากโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 108 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้จากตาราง Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อน 0.05 (Yamane อ้างถึงใน สุวิมล ติรกันนท์, 2556) ต้องใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างประมาณ 400 คน แต่เก็บได้จริง 419 คน

2. เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในโรงเรียน และบรรยากาศในครอบครัวของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมี 3 ตอน ประกอบด้วยตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศในโรงเรียน ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในโรงเรียนด้านกายภาพ มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ และถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในโรงเรียนด้านวิชาการ มี 4 ระดับ จำนวน 27 ข้อ และตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรยากาศในครอบครัวมีลักษณะเป็นพหุติกรรม 4 ระดับ จำนวน 16 ข้อ ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ความเข้าใจและการใช้ภาษา โดยข้อความทั้งหมดต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ .67-1.00 และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของ Cronbach ได้ผลวิเคราะห์ดังนี้

2.1 บรรยากาศในโรงเรียนด้าน

กายภาพ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .77

2.2 บรรยากาศในโรงเรียนด้าน

วิชาการ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .77

2.3 บรรยากาศในครอบครัว

แบบรักสนับสนุน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .79

2.4 บรรยากาศในครอบครัว

แบบใช้เหตุผล มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .70

2.5 บรรยากาศในครอบครัว

แบบควบคุม มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .73

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในบรรยายข้อมูลประกอบด้วยค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson’ product moment correlation coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (multiple regression analysis)

ผลการวิเคราะห์

1. การใช้สถิติบรรยายแสดงค่าเบื้องต้นของตัวแปรบรรยายภาคในโรงเรียนด้านกายภาพ บรรยายภาคในโรงเรียนด้านวิชาการ บรรยายภาคในครอบครัวแบบรักสนับสนุน บรรยายภาคในครอบครัวแบบใช้เหตุผล บรรยายภาคในครอบครัวแบบควบคุม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่าสถิติเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด และคะแนนต่ำสุดของบรรยายภาคในโรงเรียน บรรยายภาคในครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD	Max	Min
บรรยายภาคในโรงเรียนด้านกายภาพ	64.58	9.270	85	17
	(72%)			
บรรยายภาคในโรงเรียนด้านวิชาการ	20.83	10.482	76	0
	(26%)			
บรรยายภาคในครอบครัวแบบรักสนับสนุน	6.32	4.037	14	0
	(30%)			
บรรยายภาคในครอบครัวแบบใช้เหตุผล	3.79	2.819	15	0
	(25%)			
บรรยายภาคในครอบครัวแบบควบคุม	3.14	2.462	8	0
	(26%)			
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.89	.637	4.00	1.05
	(72%)			

จากตาราง 1 พบว่า บรรยายภาคในโรงเรียนด้านกายภาพของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 64.58 คิดเป็นร้อยละ 72 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.270 โดยมีคะแนนสูงสุด 85 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 17 คะแนน บรรยายภาคในโรงเรียนด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.83 คิดเป็นร้อยละ 26 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.482 โดยมีคะแนนสูงสุด 76 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน บรรยายภาคในครอบครัวแบบรักสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.32 คิดเป็นร้อยละ 30 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.037 โดยมีคะแนนสูงสุด 14คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน บรรยายภาคในครอบครัวแบบใช้เหตุผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 คิดเป็นร้อยละ 25 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.819 โดยมีคะแนนสูงสุด 15 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0

คะแนน และบรรยากาศในครอบคร้วแบบควบคุม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 คิดเป็นร้อยละ 26 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.462 โดยมีคะแนนสูงสุด 8 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 คิดเป็นร้อยละ 72 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .637 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด 4.00 และต่ำสุด เท่ากับ 1.05

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
บรรยากาศในโรงเรียน บรรยากาศใน
ครอบคร้ว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product-
moment correlation) ระหว่างบรรยากาศใน
โรงเรียนด้านกายภาพ บรรยากาศในโรงเรียน
ด้านวิชาการ บรรยากาศในครอบคร้วแบบ
รักษนัสนุน บรรยากาศในครอบคร้วแบบใช้
เหตุผล บรรยากาศในครอบคร้วแบบควบคุม
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ผลการ
วิเคราะห์ ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุระหว่างตัวแปรอิสระกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y
X ₁	1.000	-.064	.084	.160 ^{**}	.046	-.080
X ₂		1.000	.316 ^{**}	.146 ^{**}	.112 [*]	.156 ^{**}
X ₃			1.000	.399 ^{**}	.367 ^{**}	.252 ^{**}
X ₄				1.000	.710 ^{**}	.256 ^{**}
X ₅					1.000	.387 ^{**}
Y						1.000

* $p < .05$

** $p < .01$

จากตาราง 2 พบว่า ตัวแปร 4 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด ได้แก่ บรรยากาศในครอบคร้วแบบควบคุม (X5) บรรยากาศในครอบคร้วแบบใช้เหตุผล (X4) บรรยากาศในครอบคร้วแบบรักษนัสนุน (X3) และบรรยากาศในโรงเรียนด้านวิชาการ(X2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .387, .256, .252 และ .156 ตามลำดับ ส่วนบรรยากาศในโรงเรียนด้านกายภาพ (X1) ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุ
(multiple regression analysis) โดยใช้วิธี
enter estimation เพื่อดูตัวแปรที่มีความ
สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างชุดตัวแปร
อิสระ คือ บรรยากาศในโรงเรียนด้านกายภาพ

บรรยากาศในโรงเรียนด้านวิชาการ บรรยากาศ
ในครอบคร้วแบบรักษนัสนุน บรรยากาศ
ในครอบคร้วแบบใช้เหตุผล และบรรยากาศ
ในครอบคร้วแบบควบคุม กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การอธิบาย (R²) และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ

R	R ²	Adjusted R ²	SEE	F	Sig.
.236	.056	.044	.623	4.860	.000*

* $p < .05$

จากตาราง 3 พบว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามเท่ากับ .236 โดยชุดตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้ร้อยละ 4.4 และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) สัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) และการทดสอบนัยสำคัญ

	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		t	Sig.	Tolerance	VIF
	B	Std. Error	Beta					
(Constant)	3.155	.216			14.633	.000		
X ₁	-.007	.003	-.097		-1.922	.055	.892	1.121
X ₂	.005	.003	.083		1.509	.132	.751	1.331
X ₃	.038	.011	.242		3.476	.001*	.472	2.118
X ₄	-.023	.016	-.104		-1.454	.147	.447	2.237
X ₅	-.028	.014	-.107		-2.037	.042*	.827	1.210

* $p < .05$

จากตาราง 4 การทดสอบนัยสำคัญค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (b) พบว่า สัมประสิทธิ์-ถดถอยของตัวแปรที่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ บรรยากาศในครอบครัวแบบรักสนับสนุนและบรรยากาศในครอบครัวแบบควบคุม

ตัวแปรอิสระทั้งหมดมีค่า Tolerance เกินกว่า .10 และมีค่า VIF ไม่เกิน 10 จึงไม่มีปัญหา Multicollinearity

ดังนั้น ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ บรรยากาศในครอบครัวแบบรักสนับสนุนและบรรยากาศในครอบครัวแบบควบคุม

สรุปผลการวิจัย

1. บรรยายภาพในโรงเรียนด้านกายภาพของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 64.58 คิดเป็นร้อยละ 72 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.270 โดยมีคะแนนสูงสุด 85 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 17 คะแนน บรรยายภาพในโรงเรียนด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.83 คิดเป็นร้อยละ 26 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.482 โดยมีคะแนนสูงสุด 76 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน บรรยายภาพในครอบครัวแบบรักสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.32 คิดเป็นร้อยละ 30 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.037 โดยมีคะแนนสูงสุด 14 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน บรรยายภาพในครอบครัวแบบใช้เหตุผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 คิดเป็นร้อยละ 25 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.819 โดยมีคะแนนสูงสุด 15 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน และบรรยายภาพในครอบครัวแบบควบคุม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 คิดเป็นร้อยละ 26 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.462 โดยมีคะแนนสูงสุด 8 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 คิดเป็นร้อยละ 72 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .637 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด 4.00 และต่ำสุด เท่ากับ 1.05

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายภาพในโรงเรียน บรรยายภาพในครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผลการวิจัยดังนี้

2.1 ตัวแปร 4 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด ได้แก่ บรรยายภาพในครอบครัวแบบควบคุม (X5) บรรยายภาพในครอบครัวแบบใช้เหตุผล (X4) บรรยายภาพในครอบครัว

แบบรักสนับสนุน (X3) และบรรยายภาพในโรงเรียนด้านวิชาการ (X2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .387, .256, .252 และ .156 ตามลำดับ ส่วนบรรยายภาพในโรงเรียนด้านกายภาพ (X1) ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามเท่ากับ .236 โดยชุดตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้ร้อยละ 4.4 และการทดสอบพหุนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรที่พหุนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ บรรยายภาพในครอบครัวแบบรักสนับสนุน และบรรยายภาพในครอบครัวแบบควบคุม โดยบรรยายภาพในครอบครัวแบบรักสนับสนุนมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ($\beta = .242$) มากกว่าบรรยายภาพในโรงเรียนด้านวิชาการ ($\beta = .083$)

การอภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายภาพในโรงเรียน บรรยายภาพในครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีประเด็นที่ควรแก่การอภิปราย ดังนี้ จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุ เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งชุดกับตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรบรรยายภาพในโรงเรียน ประกอบด้วย บรรยายภาพในโรงเรียนด้านกายภาพ และบรรยายภาพในโรงเรียนด้านวิชาการ บรรยายภาพในครอบครัว ประกอบด้วย บรรยายภาพในครอบครัวแบบรักสนับสนุน บรรยายภาพในครอบครัวแบบใช้เหตุผล บรรยายภาพในครอบครัวแบบควบคุม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) = .236 และสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R^2) = .044 ตาม

สมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ว่า บรรยากาศในโรงเรียน และบรรยากาศในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับตัวแปรตามในการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (b) ทำให้ทราบว่าบรรยากาศในครอบครัวแบบควบคุม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2538) ได้กล่าวว่าลักษณะบรรยากาศในครอบครัวแบบควบคุม บิดามารดามักชอบออกคำสั่งให้เด็กปฏิบัติตามแล้วคอยตรวจตราใกล้ชิดว่าปฏิบัติตามหรือไม่ ถ้าไม่ทำตามจะลงโทษเด็ก ถ้าควบคุมน้อย จะปล่อยให้เด็กตัดสินใจเองว่าควรทำหรือไม่ เปิดโอกาสให้เด็กเป็นตัวของตัวเองบ่อยครั้ง โดยผู้ใหญ่ไม่ยุ่งเกี่ยวมากนัก จึงเหมาะสมกับเด็กช่วงวัยรุ่น และเด็กชาย เด็กจะไม่กล้าขัดคำสั่งเพราะเกรงจะถูกตำหนิว่ากล่าว หรืออาจถูกทำโทษได้ ทั้งนี้บิดามารดาจะมีความคาดหวังในตัวเด็กสูง เข้มงวดกวดขัน และกำหนดระเบียบต่าง ๆ ให้เด็กทำ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิต ฝึกนิสัยตั้งแต่อายุน้อย อยู่ในโอวาท และกฎระเบียบที่เข้มงวด ผลก็คือเด็กที่มีความสามารถใกล้เคียงกับความมุ่งหวังของบิดามารดา จะเป็นคนที่มีแรงขับสูง มักประสบความสำเร็จในชีวิต ตัวอย่างเช่น ความมุ่งหวังให้บุตรหลานของตนเองเรียนเก่ง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เด็กก็มักจะแสดงพฤติกรรมทางการเรียนในทางที่ดี เช่น การตั้งใจเรียน ขยันหมั่นฝึกฝนตนเอง เป็นต้นและยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sandhya Mishra and Veena Bamba (2012) ที่ว่า จุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ในระดับง่ายของวัยเด็กเกิดขึ้นในครอบครัว และจะถูกสร้างขึ้นมาเพิ่มเติมในโรงเรียน ครอบครัวจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อการเรียนรู้อันหลังเลิกเรียน

บรรยากาศในครอบครัวแบบใช้เหตุผล มีความสัมพันธ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะบรรยากาศในครอบครัวแบบใช้เหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับสิริลักษณ์ เอี่ยมสำอาง (2546) ได้กล่าวสรุปถึง การอบรมเลี้ยงดูอันเป็นส่วนหนึ่งของบรรยากาศในครอบครัวไว้ว่า การอบรมเลี้ยงดูอันเป็นส่วนหนึ่งของบรรยากาศในครอบครัวไว้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแต่ละครอบครัวมีความสำคัญต่อการวางรูปแบบพื้นฐานอุปนิสัยให้กับเด็ก รวมไปถึงพัฒนาการทางสติปัญญา เพราะถ้าพ่อแม่มีความเข้าใจในการเลี้ยงดูลูกของตนได้อย่างถูกต้องก็จะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเรื่องการพึ่งตนเองเกิดขึ้น และปัญหาเกี่ยวกับการเรียน เพราะการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน หรือแบบใช้เหตุผล จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวัยเด็กตอนกลางได้ดี เช่น สามารถตอบสนองต่อปัญหาได้ดี คิดถึงผู้อื่นมากกว่าตนเอง มีความอดทน มีความรอบคอบตั้งใจเรียน แต่การอบรมเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม จะเกิดความขัดแย้งระหว่างสมาชิกในครอบครัว ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกไม่มั่นคง การอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญของครอบครัวที่จะส่งผลต่อเด็กในอนาคต ความรัก และความผูกพันในครอบครัวจะทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมตามวัย และสามารถพึ่งตนเองได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. โรงเรียนควรมีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น บรรยากาศทางด้านวิชาการ บรรยากาศทางด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกมีความสุขในการใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียน ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2. ครอบครัวควรสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น บรรยากาศในครอบครัวแบบควบคุม แต่ต้องไม่เคร่งครัด หรือยืดหยุ่นจนเกินไปและบรรยากาศในครอบครัวแบบใช้เหตุผล เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนอยู่ในระเบียบวินัย หรือข้อตกลงที่ทำร่วมกันใน

ครอบครัว สร้างขวัญและกำลังใจในการเรียนปลูกฝังให้นักเรียนมี ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง รับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะบรรยากาศในโรงเรียน และบรรยากาศในครอบครัว และพบความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าควรมีการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของนักเรียนทั้งร่างกายและจิตใจ ตัวอย่างเช่น ความสมบูรณ์ของสุขภาพ เจตคติ ค่านิยม เป็นต้น เพื่อให้การศึกษาในเรื่องนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2538). *ทฤษฎีต้นไม้วิจัยธรรมการวิจัยและการพัฒนาบุคคล*. กรุงเทพมหานคร: โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2547). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพมหานคร: พรึกหวานกราฟฟิค.
- สิริลักษณ์ เอี่ยมลำอ่างค์. (2546). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามขั้นพัฒนาการ และพฤติกรรมการพึ่งตนเองของวัยเด็กตอนกลาง ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง*.
- สุวิมล ติรกันันท์. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Mishra, S., & Bamba, V. (2012). *Impact of family environment on academic achievement of secondary school students in science subject*. Retrieved November 16, 2014, from <http://www.euroasiapub.org/IJRESS/May2012/6.pdf>

